

Tot està lligat amb tot

«Aquest comportament viral en el microcosmos, no revela el que succeeix en el nostre món? No està posant de manifest el que passa en la relació entre nosaltres?»

La prova col·lectiva que podria arribar en qualsevol moment, ha arribat. Ara hem de travessar-la i créixer tots plegats en aquesta travessa. Ens ha agafat desprevinguts i ha portat al confinament una majoria, mentre que una minoria està o bé patint la malaltia o arriscant la seva vida assistint els malalts. Portem ja dues setmanes i no sabem quan durarà. Les múltiples informacions barrejades amb intenses emocions ens han pogut -i ens poden encara- col·lapsar, però també han pogut i poden desvetllar reflexions que aportin claredat i nodreixin actituds i accions més conscients. Aquest confinament forçat pot esdevenir un recés lliurament escollit per aturar-nos i posar-nos a l'escolta del que realment està passant.

Voldria fixar-me en un aspecte, que potser és la causa i la clau de tot plegat: Què és el que està creant tanta devastació? Què és el que està ens està amenaçant? El comportament d'uns petits éssers aliens a nosaltres que entren en les nostres cèl·lules camufladament per reproduir-se a costa d'elles i deixar-les devastades, fins al punt de poder col·lapsar tot el nostre organisme, l'organisme social i també mundial.

Aquest comportament viral en el microcosmos, no revela el que succeeix en el nostre món? No està posant de manifest el que passa en la relació entre nosaltres, entre països i continents i amb el planeta, malalts de comportaments parasitaris o depredadors? No està revelant d'una forma contundent i alarmant el que passa quan ens alimentem els uns dels altres a costa d'anul·lar-nos, quan devastem la mare terra que ens dona la vida? Tot està entrelaçat amb tot, tot està interconnectat, tot està regit per les mateixes lleis de la Vida, ja sigui en el pla microcòsmic com en el pla humà i planetari.

Quan vivim parasitàriament, provoquem mort, mentre que quan oferim als altres allò que tenim i som, preservem i generem vida. Adonar-se d'això i viure'n conseqüentment és el millor antídote, no només per aturar la pandèmia del coronavirus Covid-19 -com fan aquells i aquelles que estan arriscant les seves vides per aconseguir-ho- sinó també davant de qualsevol altra forma parasitària o depredadora de relacionar-nos entre nosaltres i amb el món. Potser encara estiguem a temps de reaccionar i aquesta sigui la nostra oportunitat, tan implacable com radical. És el que està en joc.